

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De contraben. emp. & uenditione. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

pro certo modo, tali conventioni non esset standum: nisi fuisset ad
eum dissolutionem realiter processum: & etiam traditam: quia tunc
operetur standum operis optionis non autem iure actionis. ut ff. de
re. l. dissolutionis p. l. titulum.

LEX V.

Andiu. Quia est clara & non summe. Gl. querit
an actio pro socio nascatur ante finitam so
cietatem & tenet quod non.

LEX VI.

De societate. Societas potest contrahi etiam sub
conditione non solum pure. hoc di
cit casus.

LEX VII.

Ancimus. Curator furiosi potest dissolvere socie
tatem furiosi. hoc dicit.

De contrahen. emp. & venditione. Rubrica.

Vendens si est minor, & sic requiritur decretum iudicis, quis iudex interponet de
re. l. an iudex loci ubi est vendens, an loci ubi est res.
Vendit & tradidit in instrumento appositum quid operetur.

LEX I.

Venditiones. Quod hic dicitur fallit in
teruo fugitivo: qui per do
minum non potest vendi quousque est in fuga po
test tamen constituere procuratorem ad ipsum re
perendum: & postquam reperit ad vendendum
ita tunc non vendit abientem: sed presentem. ut in l. q. sepe. §.
et d. Sed quare quid si vendens est minor: & sic requiritur
decretum iudicis. quis iudex interponet decretum: an iudex loci
ubi est vendens, an loci ubi est res. Dic q. uterque est idoneus se
cundum Bal. facit l. magis puto. §. illud queri. de re. eo. & l. pupillo.
et d. cu. da. ab his. Sed pone q. in instrumento dixi vendidit
tradidit: cum tamen tempore venditionis tradere non potuit
quia erat in loco valde longinquo respondeo q. illud verbum
non probat traditionem: sed ex ipso videtur data licentia empto
ri ut eam capiat & sic si capit propria autoritate non delinquit:
etiam si ignorante venditore non sic si ab ipso non haberet licen
tiam. ut l. si ex stipulatione. ff. de acq. pos. iuncta l. p. d. cu. ibi no.
LEX II.

Emptionem. Emptio & venditio requirit
consensum partium. ideo furio
sus qui non habet consensum, vendere vel emere non
potest: nisi tempore quo habet dilucida interualla. h.
dicitur est & satis patet casus ex prædictis.

LEX III.

Donationis. Si fiat donatio re vera, et simu
letur fieri venditio, valet dona
tio nec potest rescindi propter simulationem vendito
ris donatarius tamen debet implere modum vel condi
tionem appositam in donatione. h. d. volebas enim hic rescindere
donationem sub spe simulationis: sed non potest ex isto capite.
licet enim non valeat venditio quia simulasti facere, videlicet in
donatio quam re vera fecisti. unde si fuit perfecta, non potest nu
da voluntate rescindi: si donatarius ex parte sua implet quod pro
misit, alius potes ipsum compellere ad implendum & etiam isto
casu qui promissit tibi alimenta, si ea non impedit, posses rescin
dere donationem favore alimentorum. ut l. j. de do. quæ iub. modo.
LEX IIII.

Vm res. Et qui per donationem est effectus do
minus rei irrevocabili superueniens
vendiit nihil adicit. secus si non fuisset factus domi
nus: quia posset adicere dominium. Item secus si reuo
cabiliter quia potest facere eam irrevocabile. h. d. in effectu. Et di
cit q. quædam mulier donavit tibi bona sua, & tradidit ea mor
tuo filius suus eadē bona tibi vendidit, & quærebatur an ex ista em
ptione plus iuris acquisieris quā prius haberes. Et respondetur q.
non si ex prima donatione fuisset effectus dominus irrevocabili
ter: quia amplius effici non potes nec multiplicari potest titulus
quod non quia non licet in possessione: quā si acquisivisti ex vna
causa, licet alia superueniat, non videris habere ex illa: sed ex pri
ma tantum. l. si. §. ex pluribus. cu. ibi no. ff. de acq. pos. sed si non
acquisivisti dominium: quia bona donata non erant illius, sed si
in iure bene potes ex superuenienti donatione acquirere quā prius

non habebas. et similiter si erant sua, et sic ac
quisivisti dominium, si poterat per filium à te
aduocari per querelam in confessione, do
nationis venditio facta per eum faciet te ir
revocabilem dominum hoc intellige secundum
gl. si vis stare venditioni, & solvere, vel non
repetere pretium solum: aliā si diceret te
emisse bona tua, & emptionem non tenere, &
repetere pretium, vel non solvere, nihil tibi
prodesset ad excludendum illum à quære
la, quia sic esset tibi contrarius impugnans
do emptionem, & postea ex ea te iuvando.

Quod quilibet ex pluribus tutoribus debeat habere
administrationem in solidum.

Tutor an possit à seipso rem pupilli emere: & quod non
possit emere à pupillo: & eadem autoritate præstare.
Quid in alio administratore publico, vel privato.

LEX V.

Vm ipse. Tutor durante
tutela potest pa
lam & bona fide rem pupilli eme
re & multo magis vxor eius. h. d.
Tunc autem videtur fieri palam & bona fi
de, quādo interuenit autoritas alterius tu
toris habentis administrationem. quia quilibet
ex pluribus tutoribus debet habere ad
administrationem in solidum. l. ij. ff. de adm. tuto.
& venditio sit per ipsum pupillum illo tuto
re autoritate præstante. Et ideo si pupil
lus esset infans, non posset ista venditio fie
ri secundum Bal. certè imò posset: quia tunc
solus tutor sine pupillo potest actum gerere l.
si infans. de iure deli. Itē quando est facta
pro iusto pretio, & interuenit decretum, si
est res immobilis, vel imobilis, q. seruando
seruari poterat ipse autem tutor emptor si
aliū tutore non haberet, non posset à seipso
emere: quia debet esse distinctio inter ven
ditorem & emptorem secundum Bald. sed Cy.
videtur dicere quia vendit ut tutor & emit
ut Titius, & sic gerit vicem duorum. quod
mihi non placet. quia non posset hoc fieri
bona fide. imò magna esset præsumptio cō
tra eū, nec etiam potest emere à pupillo, &
eidem autoritatem præstare: quia in cau
sa propria non potest autorari. l. j. ff. de au
tho. tut. & vide hic bonam gl. & quod hic
dicitur in tutore, & idē in alio administra
tore publico, & privato. ut l. si in emptione. §. si. ff. eo. titu. & ideo
executor vltimæ voluntatis habens potestatem vendendi, non po
test à seipso emere rem executionis si non alios socios haberet:
sed si eos habet, & habeant potestatem in solidum, bene poterit
secus si non in solidum, sed vna cum eo. Tene mentis quia fre
quenter hoc contingit & Episcopus posset talem emptionem
retractare si tenderet in præiudicium pauperum casus.

LEX VI.

Igaudentius. Non vitiat actus si post eius
perfectionem peruenit ad casum
à quo non potuisset incipere. h. d. in effectu secus si ante
eius perfectionem. ut l. pluribus. §. et si placeat. ff. de ver.
obl. & ibi vide per Bar. de illo articulo. & in l. verbis. ff. ad l. falc.
In tex. ibi. [venditionis]. Aliqui habent donationis tunc non face
ret ad titulum. ideo dic venditionis. l. pro minori prætio quā vale
ret donationis causa: & sic valuit cū non essent adhuc confuges:
ut l. si donationis. ff. eo. ti. Sed dubium erat quia postea cū matri
monium contractum sit, & sic peruenit ad casum, q. donatio non
potuisset fieri: nec valeret si tempore quo facta fuit fuisset vxor:
sed non obstat. ut s. dixi. quia iam erat perfecta & consummata.

Donum si rem suam recognoscat ab alio tanquam à domino, an sibi præiudicet

Furiosus. Qualiter
probet quis furiosus
mēte capius, vel de
mēs. vide tex. in l. obr
quæ vitia. ff. de adu.
edict. Ang. in l. si cum
dote. in §. si maritus.
ff. sol. ma. Itē q. pro
cipit lapides per viam
tex. est in l. q. de iu
de. gl. in l. si cū dote.
& ibi Bald. Ange. &
Mod. ff. sol. ma. Item
qui tenetur incompe
ditus. l. diuus. & ibi
Bald. ff. de offi. preti.
Itē q. iussit cadauer
suū proferri in mare,
ut in l. quidā in suo.
ff. de codi. insti. Item
qui nomen suū igno
rat ut in l. si. C. de hæ
re. insti. Itē qui non re
spōdet ad propositū,
iudicatur furiosus se
cundū Domi. in c. j.
in §. si verò. de cler.
egro. l. vi. & l. c. h. q.
de her. eo. lib. Item si
infirmitas prohibet ne
aliquæ medicis sibi
dentur in infirmitate,
presumitur furiosus
secundū gl. in verbo
infirmitas. l. c. providen
dum. l. xxxij. dist. Itē
ex sermonibus q. pr
sumitur furiosus secun
dū gl. magna ad si. in
l. ne codicillos. C. de
co. et est tex. l. apud
Iulianū. in §. si. & ibi
Bar. in j. no. ff. de leg.
j. glo. m. c. gonfaldus.
xviij. q. ij. gl. in c. legi
mus. xxiij. dist. & ibi
est tex. in prin. q. fa
tus farua loquit &
de ista materia vide
per Bar. in l. is qui. in
§. si. ff. de tut. & cura.
da. ab his & in l. ma
ritū. ff. de acq. hære.
Alex. de imol. consi.
liij. inci. Ad questū
breuiter concludo in
j. vol. & in consi. xij.
inci. maturi. i. eo. vo.

In causa propria. Ad
de Bal. in l. honorū.
C. q. admittit. & tex.
& ibi Bal. in l. si con
sul. ff. de adop.

si. ff. eo. titu. & ideo
executor vltimæ voluntatis habens potestatem vendendi, non po
test à seipso emere rem executionis si non alios socios haberet:
sed si eos habet, & habeant potestatem in solidum, bene poterit
secus si non in solidum, sed vna cum eo. Tene mentis quia fre
quenter hoc contingit & Episcopus posset talem emptionem
retractare si tenderet in præiudicium pauperum casus.

LEX VI.

Igaudentius. Non vitiat actus si post eius
perfectionem peruenit ad casum
à quo non potuisset incipere. h. d. in effectu secus si ante
eius perfectionem. ut l. pluribus. §. et si placeat. ff. de ver.
obl. & ibi vide per Bar. de illo articulo. & in l. verbis. ff. ad l. falc.
In tex. ibi. [venditionis]. Aliqui habent donationis tunc non face
ret ad titulum. ideo dic venditionis. l. pro minori prætio quā vale
ret donationis causa: & sic valuit cū non essent adhuc confuges:
ut l. si donationis. ff. eo. ti. Sed dubium erat quia postea cū matri
monium contractum sit, & sic peruenit ad casum, q. donatio non
potuisset fieri: nec valeret si tempore quo facta fuit fuisset vxor:
sed non obstat. ut s. dixi. quia iam erat perfecta & consummata.

Donum si rem suam recognoscat ab alio tanquam à domino, an sibi præiudicet

VIII.

IX.

x

XI

XIII.

1871

etiam si dicitur plenè no. in l. j. ff. de leg. ij. Sed quæro hic quid
committatur substantia contractus in voluntate vel arbitrium ter-
tius vendi tibi si Titius voluerit, vel arbitratu fuerit: vide qd
vnde deat. ut in l. nonnunquam. de cōdi. & demō. ff. sed illa loquitur
in voluntatibus in quibus distinguit an per verba signifi-
cantia libera voluntate: ut si voluerit & non valet: tanquā capta
an significantia arbitrii. ut si arbitratu fuerit: & tūc valet.
Sed ista differentia nō reperio in cōtractibus, nec
reprobatur dispositio captatoria & licet nullus tēgat, ego te-
nendo Bon. l. j. de leg. j. valere contractū isto modo cele-
bre. vnde si Titius voluerit, vel volēt ipso volēt teneor adim-
pne contractū & sic nō distinguo in cōtractibus per quæ verba
quid committat: an substantia contractus, seu cōmercium:
quod in arbitriū tertij. Tertio opp. qd imò etiā in arbitrio al-
terius ex cōtractibus possit committi. nec venditio. ff. eo. ti. & l.
pro socio. Sol. verū est in nō substantiālibus: sed in
substantiālibus cōtractus, secus ut qd seruus venditus reddat ra-
tionem administrationis nā quædā sunt substantiālia. ut cōsensus,
pacta cōuentia. de contrahē. emp. quedam sunt
cōtractus: ut qd vēditor teneat de euicitione, & ad tradi-
tionem. Quædā verò sunt accidentiālia q̄ non veniūt nisi expri-
munt. Quarto opp. contra id qd dixi recurri ad arbitriū boni vi-
ri. si quis arbitratu. de ver. obl. dicit quidā qd ibi in stricti iu-
ris cōtractibus secus in bonæ fidei. glo. dicit idē in stricti iuris, si
fuerit arbitratu si autē non est arbitratu: nec in stricti iu-
ris in bonæ fidei recurrit ad arbitriū boni viri. ut j. e. l. si. Vlti-
mo opp. qd etiā in arbitriū alterius ex cōtractibus possit comitti
substantia cōtractus. l. nonnunquam. de cōdi. & de sol. in volun-
tate expressam vel expressum arbitriū nō pōt committi. ut hic. sed
voluntate delatā. i. in factū alterius ex contrahentibus pōt be-
ne committi. licet illud dependeat ex voluntate puta vendo tibi si
pateris capitoliū cū ascendere & descendere dependeat à tua
voluntate ut in contrario. Sexto & vltimo ad idē opp. de l. cen-
timis. de ver. obl. So. per verbū futuri tēporis indicatiui seu præ-
teriti puta vendo tibi si vis, vel si voles, vel cū voles, non pōt
committi: ut hic. sed per verbū futuri tēporis subiunctiui mo-
di cū volueris bene committi potest ut in contrario. dicit ut ibi. Si
enim conditionaliter per si, non refert per quod futurū committa-
tur sed si per dictionē cū, quæ principaliter significat tempus, &
conditio conditionē bene refert quia si dico cū voles, non va-
let si dico cū volueris, valet. & est valde subtilis materia ad
intelligendū sufficit de quæstione glo. si dico volo vendere, vel
volo eligere, an sit perinde ac si dicerem vendo & eligo cū hoc
dependeat ex sola mea voluntate vide per no. in l. serui electione.
de leg. j. per Bar. et est similis gl. huic in c. si quis iustē. de elec.
lib. vi. vlt. gl. Et adde qd aliquando istud verbum volui sic fa-
ciendū significat. i. voluntariē feci. & voluit corrumpere. i. volun-
tate corruptit. ut not. in l. si. ff. de re diui. & hic vide per Cyn. qui
multa verba effundit.

Quia ex consuetudine q. consanguinei vel consortes seu iuicini præferantur in
restitutione rei immobilis non reprobantur per hanc legem.

LEX XIII.

Vdum proximis. Potest quis vendere
rem suam cui vult re-
probata l. quæ cogebat eū vendere cōsortibus, nō ex-
traneis. h. d. Et per hanc legē videntur reprobari sta-
tuta & consuetudines quæ sunt quasi vbiq. q. cōsanguinei, vel
consortes, vel vicini, præferantur sed certè licet tollatur l. præce-
pta non tollunt statuta & consuetudines postea emergentes: qd
nō reprobatur l. præterita rationē turpitudinis vel delicti quod ex
hoc sequeretur quia tunc viderentur etiā reprobari futura l.
autem ratione secundū Bal. vel dic qd statuta nō prohibent ven-
di cuiusq. quis vult. sed dant hanc prærogatiuam cōsortibus
pro eodem pretio. & sic tollitur libera potestas dominorū quod
illa laboret.

Propter quam lesionem commissam in arbitramento vel in pretio commissam in ar-
bitram ad declarationem aliquis possit recurri ad arbitrium boni viri. et nu. 3.
Et si per renuntiationem reuocantur ad arbitrium boni viri.

- 4 Dotis promissio valet nulla quantitate specificata: etiam si
non fuerit declaratio alteri commissam et intelligitur
facta arbitrio boni viri considerata persona viri, et
quantitate bonorum uxoris, et consuetudine loci.
5 Quæ requirantur ut arbitri possit compelli ad acceptandum
commissionem: seu ad arbitrandum?
Quid in vltimis voluntatibus?

LEX XV.

- S**uper rebus. Si pretiū committat in arbitriū
vel declarationē tertij, secuta de-
claratione valet cōtractus sed ea non secuta nō valet:
tanquā defecta conditione, sub qua censet contractus
celebratus. Nec est curadum an illi fuerit commissam declaratio
tanquā amico cōmuni. & sic fuerit habitus respectus ad perso-
nā eius an tanquā in arbitriū boni viri. & sic fuit habitus respec-
tus ad id qd facere debet, vel faceret bonus vir: quia non secuta
declaratione neutro casu valet cōtractus nec recedit ab eius per-
sona, ut p. aliu bonū virū declaratio fiat. hoc dicit ista l. singula-
ris & qd semper allegatur & de materia ipsius. i. arbitratoris qn̄ af-
sumit super contractu dic ut no. per Bar. in l. si quis arbitratu. de
ver. obl. & per Cy. hic. qn̄ verò super lite dic ut per eundē in l. si
societate. arbitratorum. ff. pro socio. In tex. ibi: magna dubitatio
exorta est. Jga quidam dicebant non valere contractū, postquā
non fuit quantitas pretij specificata per contrahētes cū substan-
tiālia venditionis sint tria. i. consensus, res, & pretiū. & sic nō va-
let si nō fuerit conuentū de pretio: ut s. eo. Lempti. fides. in princ.
ita & nunc. Alij fortē dicebant indistinctē valere siue ille decla-
ret, siue nō declaret & qd hoc casu recedat à persona, & recurrat
ad iudicē: tanquā ad bonū virum & loco illius declaret. Alij di-
stinguebant. ut si habuimus respectū ad illū respectū personæ
suæ: tanquā ad cōmunē amicū, de quo cōfidimus: nec de alio
confidimus: & tunc si non declarat, non valet. nec esset reme-
diū aliās recurrēdū ad iudicē de quo non confidimus aut non
habuimus hunc respectū: qd non erat nobis multum notus, nec
amicus: sed qd reputabatur bonus vir, habuimus hunc respectū
ad eum tanquā ad bonum virum: & sic si nō declarat, adhuc va-
leret & recurreretur ad iudicē tanquā ad bonū virum. ut in l. con-
tinuus. §. cū ita. de ver. obl. Imperator reprobatur hanc distinctionē:
quia nimis est difficile & quasi impossibile per cōiecturam pos-
se comprehendī quem respectum habuerimus in eum, & ideo re-
iectis dictis variationibus determinat cū distinctione posita in
summario: ut secuta declaratione valeat p. summa declarata qd
intelligit si declaratio fuit æqua: vel parum lædit aliquā partem.
nam bene cōsetur commissum in eum, ut pro bono arbitrio (si sibi
videbitur) possit modicū lædere. ut si valet centum, possit decla-
rare de modico pluri, vel minori. Hæc est enim natura arbitra-
toris: sic in modico lædere possit. l. si de metis: aliās incipit. Idem
Pompo. §. recepit. cū sibi not. ff. de arbi. & propter modicam læ-
sionem non esset recurrēdum ad arbitrium boni viri: & si recur-
reretur, propter hoc non corrigeretur ab arbitramētum: tanquā
iniquum secus si multum læderet. & quantum sit multum. glo.
hic j. secundum quosdam dicit quando esset excessus ultra dimi-
diā iusti pretij. iuxta l. ij. j. de re scin. ven. sed illa loquitur quando
per semetipsos cōtrahūt & non se cōmittunt in arbitriū tertij. &
sic seipsos ledunt. vnde nō subueniēis nisi qn̄ ultra dimidiāted
qn̄ se cōmittunt in arbitriū tertij & sic per alium sit lesio, suffi-
cit minor læsio. vnde Barto. in d. §. arbitratorum. dicit per l. vnde
si neruæ. ff. pro socio. sufficere læsionem in sexta parte: & tunc
per iudicem corrigeretur arbitramētum. & reduceretur ad æ-
quitatem nisi fuisset expresse renuntiatum & dictum quod pos-
set lædere non solum in parua, sed etiā in magna & maxima
quantitate. & tūc esset imputandum partibus nisi arbitrator do-
losē hoc faceret: quia dolus cōsetur exceptus in generali renun-
tiatione. ut l. creditor. ff. manda. vnde etiā si fuisset iuratum de
stādo laudo: nihilominus posset peti reductio ratione doli quod
dic ut not. in addi. Spec. in tit. de arbi. §. si. vbi recitat disputatio-
nem recitatam per lo. cal. & de hoc in c. quinquauallis. de iure iu.
Simplex autē promissio de stādo laudo: etiā cū iuramēto intelli-
git si fuerit æquū, vel modicū lædat: non autē si multū: & tūc pro-
pter magnā læsionē posset peti hoc nō obstāte reductio ad arbi-
trū boni viri. ut l. si libertus. de ope. li. & in d. c. quinquauallis. Sed

Corrigere arbitra-
mentū. Adde l. u. ro.
in repe. sub. de arbi.
& per Lampran. in
tracta. de arbi.

a Renuntiatio. q. non a
posuit renuntiare redu
cendi ad arbitrium boni
viri. ad de eisdem Pau.
de ca. in c. lxx. inci.
ga frustra. co. j. & se
quens in j. parte cō. an
tignoni. & in consi.
cclv. inci. primo &
an oia. in prima par
te cōf. nouorū. Et qd
cū iuro p. eisdem Pau.
de ca. i. cō. cclxi. inci.
viliis cōpromissis et
laudo. in j. parte cōf.
Qd cōfiliū fuit Pe.
de ancha. & ibi in j.
co. ponit eōdem opi.
et qd si iurē interue
nit in tali renuntiatio
ne: & non appareat
dolus sordes vel gra
arbitratoris q. talia
renuntiatio valeat: d
quo etiā per Ale. de
imo. in cō. cxxxi. cō
f. si in j. volu. Cur.
Fe vide etiā in p. do.
mō fori. i. cō. cxxxi.
co. iij. circa finem.

si fuit renuntiatio ad arbitrium
boni viri: non autem dūtaxat promissum
stare laudo: tunc talis renuntiatio nihil pos
set operari. nisi quando esset magna latio:
quia pro illa potest peti reductio: pro mo
dica non: & ideo etiam pro magna videtur
non posse peti propter hanc renuntiationē:
vt aliquid operetur. quicquid dixerit Dy.
in l. quidā cū filiis. ff. de ver. obl. nisi esset ni
mis magna: quia tunc præsumeretur dolus
in arbitratore. ar. in l. omnes. §. Lucius. ff. q.
in frau. cre. & sic censetur exceptuatus. ni
si fuisset dictū pro magna & maxima quā
titate: quia tūc nō posset peti. nisi probaret
manifestus dolus. Si autem nullo modo
arbitratur. censetur defecta conditio tacita
sub qua contractus censetur. celebratus: li
cet non fuerit expressa: & sic contractus nō
valet: vnde cū ex eo non oriatur actio. simi
liter nō oritur officium iudicis mercenariū
ei deferuiens: per q. possit peti & haberi re
cursus ad superiorē: vt loco illius arbitri:
ideo nō recedit à persona: nō sic in casu pre
cedenti: quia orta est actio. & sic est cui ac
cedat dictum officium. aliquando tamen receditur à persona.
etiam non secuto arbitramento: vt in casibus hic positis per glo.

4 quæ incipit: [vt nec &c.] dic per docto. in locis preallegatis. In
gl. quæ incipit: [vt nec.] in si. dic q. ratio valentia in primo casu
est fauor dotis: ratione cuius valet promissio dotis nulla quantitate
specificata: etiam si non fuerit declaratio alteri commissa. &
intelligitur facta arbitrio boni viri considerata persona viri. & quā
titate bonorum vxoris & consuetudine loci: vt l. quæro. ff. de iur.
re dot. multo magis si fuerit commissa declaratio tertio: licet ille
non declaret. remanet promissio firma. & ad superiorem recurri
tur vt declaret rationē valentia in secundo casu: quia in l. nec vē
ditio. ff. eo. fuit facta commissio super accidentalibus contractus.
non super substantialibus. hic verò super pretio. q. est de substā
tia. ratio valentia in tertio est vltima voluntatis fauor. vt nō pa
reat licet tertius non arbitretur. sed recurratur ad superiorem. l.
testamentis. de regu. iur. ff. In gl. si ibi. [aliās non.] dicūt doc.
sufficere q. ille acceptauerit arbitrium. vel commissionem: vt sic
possit compelli: bene requiruntur ista duo q. acceptauerit. & qd
compromissum fuerit factum. taliter q. valeat nec cū poena vel
pignoris. sicut si pactio nudo factum sit. aliās laudū arbitri es
set inane. nam ex ipso nō oritur actio. vt l. j. §. de arbi. nec ex com
promisso oriatur si non interuenit stipulatio: ideo requiritur pi
gnus. vel promissio poenæ. ne laudum sit elusorium. ad q. feren
dum arbitri non potest compelli: sed si interuenisset stipulatio.
& sic posset agi ex eo ad obseruantiam laudū. etiam sine pignore
vel poena posset compelli arbitri. & prædicta in cōtractibus. In
vltimis autem voluntatibus. an tertius (in cuius arbitrium fuit
commissum) possit compelli ad arbitrandum. gl. in l. j. de lega. ij.
dicit quod non meminit se legisse. de hoc dic vt ibi per Doct.

De hereditate vel actione uendita.

Rubrica.

LEX

I.

Salienum.

¶ Quando fisco vendit hære
ditatē. creditores hereditarij
nō debent molestare fisco. sed emptorē. et est specia
le in fisco vidente. secus in priuato: quia nō debet
molestare emptorem: sed venditorē. vt l. prox. j. &
est aliud speciale in fisco: quia si moueat quæstio de ipsa heredita
te per petitionē hereditatis. debet agi cōtra emptorē. vt l. etiā. §.
Itē si quis. ff. de peti. hæredi. regulariter verò emens ab alio quā à
fisco. cū habeat tit. non cōuenitur peti hæred. si emit res singula
res. l. hæreditatē. j. in quibus causis cess. long. temp. præscrip. & si
emit vniuersitatem: ita demū si sciens eam ad aliū pertinere. nō
aliās: vt d. l. etiā. §. si quis. emens autē à fisco res singulares. nullo
modo est molestandus: sed fisco infra quadriennium si vedit rem
tanq. suam. vt l. ij. infra de quadrienn. præscrip. Si autem tanquam

alienam. dic vt no. per glo. §. si aduer. fisco. l. fina.

3 Credit or habet actionem contra debitorem. quam potest transferre in alium etiam
inuito debitore: sed debitor non potest eā transferre in alium. & se à creditore liberare.
Debitor meus in diem vel sub conditione. quod teneatur mihi satisfacere de solucione alie
niente die vel conditione. iusta causa subsistente.
4 Si uenditur mensa vel peculium seu apotheca. sumendo eam pro contentis. vel fidei
iuramentis. an debita & credita pertineant ad emptorem.
Quid si tales universitates non uenduntur. nec donantur: sed legentur alicui.
5 Si delata est mihi hereditas debitoris mei quam alius: & postea eam tibi acceperis. licet
debes tu soluere alijs creditoribus ne conueniaris à me. ita & mihi de eo quod delat
bat defunctus.
6 Sicut uenditor regulariter non tenetur emptori satisfacere de euictione eam fidei iuram
entis: licet teneatur promittere. ita e converso emptor universitatis non tenetur uen
ditori satisfacere de indemnitate: si non fuit actum à principio.
Quid si non tradiderat & agatur contra eam ne tradat.

LEX

II.

Actio iuris.

¶ Venditor hereditatis debet cō
niti à creditoribus hereditarijs
autem emptor. etiam si fuit actū inter ipsum & vendi
torem vt deberet illis soluere. vel satisfacere. q. tamen
venditor eis soluerit potest per actionem ex vendito ab empto
re recuperare. qui censetur eam emisse cum commodis & on
bus: non autem potest venditor post venditionem & traditi
nem compellere emptorem ad satisfaciendum de satisfaciendo cre
ditoribus. si tempore venditionis hoc dictum non fuerit. h. d. Et
intelligi q. emptor inuitus non cogatur respondere credito
bus. sponte verò potest subire iudicium. & sic creditores fecile
videntur tacitum pactū de nō conueniendo venditorē. pro
dest et hoc pactum tacitum: licet absenti. vt est casus notatus in
l. ij. §. de pac. licet regulariter ex pacto alterius expressio non pri
sit acquiri exceptio alteri absenti: quando est omnino extraneus
q. dic vt plenē nō in l. non solum. §. si liberationis verba. de iur.
lega. Sed emptor non est penitus extraneus. sed procura. in tem
suam: sed poterit acquirere venditori ex tacito pacto: sicut pro
curator simplex acquirit exceptionem doli. & non pactis. l. res
scriptum. §. fina. ff. de pactis. In text. ibi: [tu experiaris suo erro
ne.] quasi dicat non autem emptor inuitus habet necesse credit
ribus respondere. vt in fine: quia non est obligatus eis: sed ipse v
ditor. qui adeundo hereditatem censetur cum illis quasi contra
xisse: vt l. hæc autem. §. si. quibus ex caus. in pos. ea. ¶ In gl. quæ
incipit: [non ergo.] ibi: [de suo potest facere quod ei placet.] ven
ditor enim habet actionem contra debitorem. quam potest in
alium trāsferre. etiam inuito debitore: vt infra l. proxima. sed de
bitor nō dicitur habere actionem qua ipse tenetur: sed eius credi
tor eam habet. vnde cum non sit sua: sed creditoris: non potest in
alium trāsferre: & se à creditore liberare. l. ij. ff. de iureiur. qui
non debet esse in sua potestate se à creditore liberare: nisi soluat
vel satisfaciatur. vt ff. de iureiur. l. ij. §. j. ¶ In gl. quæ incipit: [de hui
piendis.] ibi. [in omnibus.] nam illa. l. vult quod debitor meus
in diē vel sub cōditione. teneat mihi satisfacere de soluendo alie
niente die vel conditione iusta subsistente causa. Sed si vendo
ti hā hereditatem. tu efficiaris debitor meus ad restituendum mihi
illud quod soluam creditoribus hereditarijs. si contingat me ab
eis conueniri. glo. videtur soluere tribus modis. Secunda solutio
bona sic declarando. nam illa. l. procedit quādo causa suspensa
superueniret de nouo post obligationem cōtractā: aliās enim
tisdare non tenetur si à principio suberat. vt l. i. §. si quis. ff. de
in posses. leg. & l. si creditores. de priuile. credi. hoc autem debet
intelligi quando talis causa de nouo non superuenit. Et ideo nō
suberat iusta causa petendi satisfactionem. Vltima verò solutio
est bona. quæ vult quod non potest petere satisfdari cum fidei iuram
entis: vt hic. sed cauere sine fidei iussore sic. vt in contrarium
si illa. l. intelligeretur de nuda cautione sine fidei iussore. non esset
per eam prouisum creditori. qui suspicatur de debitorē. vnde
de debet intelligi de fidei iussore: vt etiam probatur in d. l. i. cre
ditores. In gl. si ibi: [de dona. l. hereditatem.] gl. videtur significari
trarium de illa. l. huic. vt patet ex sequentibus solu. sed reuocari
cordant. nam sicut quando hæres vendit hereditatem credito
res non possunt conuenire emptorē inuitū: sed debent cōuenire
debitorem: vt hic. ita quādo donat. non potest cōuenire donatariū
sed donantem. vt ibi probat. In hoc tamē est aliud: quia quādo
didit illud quod postea soluit creditoribus. recuperat ab empto
re per actionē ex vendito. quæ est bona fidei: vt §. in gl. quæ incipit
[libello dato.] sed quādo donat. recuperat per actionē præscriptam